

Odluka:

PŽ 6506/04-6

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 6506/04-6

Datum odluke: 20.5.2008 0:00:00

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, te Branke Vučaj i Lidije Tomljenović, članova vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom NAPRIJED d.o.o. u stečaju, Zagreb, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika ZAGREBAČKA BANKA d.d., Zagreb, protiv dijela rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-279/99 od 13. studenoga 2003. godine, na sjednici vijeća održanoj 20. svibnja 2008. godine

Uvažava se žalba razlučnog vjerovnika i u pobijanom dijelu, u točki I/1. izreke koja sadrži odluku o obračunu troškova, ukida rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-279/99 od 13. studenoga 2003. godine te u tom dijelu predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Pobijanim dijelom prvostupanjskog rješenja obračunati su „troškovi postupka“ u iznosu od 2,700.000,00 kn.

Protiv odluka sadržanih u točkama I/1. i II/3. izreke navedenog rješenja žalbu je podnio uvodno označen razlučni vjerovnik. Nakon što je pisanim podneskom žalitelj povukao podnesenu žalbu u dijelu u kojem pobija odluku u točki II/3. izreke prvostupanjskog rješenja (u kojoj je određeno namirenje žalitelja prema redu prvenstva) te prvostupanjski sud u tom dijelu žalbu odbacio, predmet žalbenog postupka je pobijanje odluke sadržane u točki I/1. izreke navedenog rješenja, a zbog apsolutno bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja sa žalbenim prijedlogom za ukidanje pobijanog dijela prvostupanjskog rješenja, podredno, njegovo preinačenje određivanjem namirenja žalitelja sukladno pravilima ovrhe, a dosudom daljnjeg iznosa preko iznosa iz točke II/3. izreke prvostupanjskog rješenja (4,206.005,35 kn), a nakon što se namire troškovi postupka prema pravilima ovršnog prava. Žalitelj je postavio i zahtjev za naknadu troškova podnesene žalbe.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijani dio rješenja sukladno članku 365. stavak 2. u svezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03) u svezi s člankom 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03, predmetno se primjenjuje) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći na bitne povrede odredaba postupka, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, žalbeni je sud našao kako su razlozi kojima je obrazložen pobijani dio prvostupanjskog rješenja nejasni i proturječni uslijed čega je počinjena bitna povreda odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku te je pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Iz isprava dostavljenih žalbenom sudu povodom odlučivanja o žalbi razlučnog vjerovnika proizlazi kako je nekretnina stečajnog dužnika na kojoj postoji razlučno pravo unovčena u smislu odredbi članka 164. Stečajnog zakona. Sukladno

toj zakonskoj odredbi, nekretnine na kojima postoji razlučno pravo stečajni sudac prodaje, na prijedlog stečajnog upravitelja, uz odgovarajuću primjenu odredaba propisa o ovrši kojima je uređena ovrha na nekretnini, s time da se namirenje razlučnih vjerovnika obavlja prema pravilima ovršnog prava, a ostalih vjerovnika prema pravilima stečajnog prava.

Prvotno se ističe, poglavito glede žalbenih navoda, kako se predmetno primjenjuju odredbe članka 164. Stečajnog zakona koje su bile na snazi prije novele tog Zakona iz 2006. godine, prema kojima nema zakonskog ograničenja stečajnom sudu da troškove unovčenja obračunava sukladno članku 170. Stečajnog zakona, u pravilu paušalno u ukupnom iznosu od 10%. Na takvom zakonskom određenju i sud prvog stupnja temelji svoj obračun troškova i namirenje razlučnih vjerovnika ali pri tom, uz relativno točno navođenje i obrazlaganje koji troškovi spadaju u troškove stečajnog postupka te da se prioriteto namiruju, propušta jasno navesti koji se od tih troškova odnose na unovčenje i prodaju nekretnine, a koji se mogu namiriti iz položene kupovnine.

Naime, u predmetnom je slučaju prvostupanjski sud u obračun troškova, unatoč pozivanju na članak 170. Stečajnog zakona, uvrstio i troškove koji ni po čemu ne ulaze u troškove koji se, u pravilu paušalno obračunavaju prema članku 170. Stečajnog zakona. Troškovi iz članka 170. Stečajnog zakona mogli bi, primjerice, biti troškovi pribavljanja podataka i izvadaka iz zemljišnih knjiga, razgledavanja nekretnine s kupcima, ovjera isprava, održavanje te ostali troškovi koji zaista ulaze u troškove unovčenja i koje treba pojedinačno iskazati, a u pravilu nisu znatno viši od ukupno 10% postignute cijene, a imaju se isplatiti prije tražbina založnog vjerovnika.

Ove odlučne činjenice nije moguće ispitati i ocijeniti ni iz obračuna troškova koji je sastavio stečajni upravitelj (a koji prvostupanjski sud u cijelosti prihvaća), niti iz razloga sadržanih u obrazloženju pobijanog dijela prvostupanjske odluke.

Stoga nije moguće ispitati koji su to zapravo troškovi nastali u svezi s unovčenjem predmetne nekretnine (tim više što se prvostupanjski sud poziva na namirenje troškova stečajnog postupka, umjesto namirenja troškova unovčenja i troškova utvrđivanja istovjetnosti predmeta i prava), ni utvrditi je li sud uvažavao temeljno pravilo da se ostvarenje razlučnog prava u stečajnom postupku ne može razlikovati od prava kakva se ostvaruju pred ovršnim sudom.

Slijedom navedenog, prvostupanjski je sud donoseći pobijano rješenje počinio navedenu bitnu postupovnu povredu uslijed koje nije moguće ispitati ni pravilnost primjene materijalnog prava te je, na temelju članka 380. točka 3. Zakona o parničnom postupku u svezi s odredbom članka 6. Stečajnog zakona, riješeno kao u izreci.

U nastavku postupka sud će točno navesti i obrazložiti koji su to troškovi nastali upravo u svezi s unovčenjem predmetne nekretnine i njenom prodajom, najprije na ponovljenom ročištu za diobu kupovnine, a zatim i u rješenju koje će nakon toga donijeti, vodeći računa o sadržaju članka 111. stavak 2. Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 82/06).

O zahtjevu za naknadu troškova žalbe nije odlučivano budući da troškovi koji za pojedine vjerovnike nastanu njihovim sudjelovanjem u stečajnom postupku ulaze u tražbine nižih isplativih redova te će ih žalitelj možebitno moći tako namiriti u daljnjem tijeku stečajnog postupka.